

[Christmas Møller.]

Mill. Kr. store Aktiekapital vilde det dog vel være rimeligt at søge at faa afsat. Thi det er en Meningsløshed, hvis man naar over til den Tilstand — som jeg ikke paa Forhaand skal udtale mig imod —, at Staten faar noget større Indflydelse paa Nationalbanken, eller den private Kapital noget mindre Indflydelse, lad mig hellere sige det paa den Maade, end efter den nu-gældende Oktroj, at saa Staten skulde have Haand i Hanke baade med den ene Bank, Seddelbanken, og med den anden, Landets største Erhvervsbank.

Derfor kan jeg da ikke tænke mig andet, end at man maa være klar over fra Regeringens Side, naar man møder op med alle disse Millioner som Minus, at saa vil Rigsdagens Finansudvalg, i hvert Fald Landstingets Finansudvalg, sige, at saa vilde det være rimeligt at afhænde nogle af de Aktiver, man har, inden man laaner for meget.

Med Hensyn til selve Statsregnskabet, den gældende Finanslov og det kommende Aars Finanslov opfordrer jeg Regeringen til skyndsomst at give en virkelig Sammenligning imellem, hvorledes Stillingen er i de enkelte Aar. Jeg tror ogsaa, det vilde være heldigt og gavnligt, om man fik draget en Sammenligning imellem, hvorledes Statens Udgifter og Indtægter og Skattetrykket i det hele laa før Krigen og saa i Dag. Det er meget vanskeligt at gøre det hele reelt og rigtigt op, det er meget vanskeligt, saaledes som det efterhaanden er indfiltret i hinanden, med Arbejdsløshedsunderstøttelse, med Hjælpkassenhjælp, med de enkelte Udgifter vandrede fra det ene Aar til det andet, med Refusionerne somme Tider maaske noget foran, men som Regel meget langt bagefter, reelt at gøre op, hvorledes Stillingen i Virkeligheden er, og jeg synes, at Regeringen maatte sørge for — ellers venter jeg, at Spørgsmaalet bliver rejst i Finansudvalget —, at man faar en saadan Opgørelse over, hvad de forskellige sociale Foranstaltninger gennem denne Periode koster.

Tvivl behøver man jo overhovedet ikke at nære om — det kan vi se af Statsregnskabet saavel som af Finansloven for det indeværende Aar og det forelagte Finanslov-

forslag —, at vi paa det statsfinansielle Omraade med meget raske Skridt nærmer os en Situation, som kræver betydelige Laan eller Salg af Værdier. Vi nærmer os ogsaa en Situation, i hvilken Regeringen ganske givet ikke kan komme til Rigsdagen med Krav om nye Skatter, men maa føre den Politik, som Regeringen, lige siden Kravet rejstes i Oktober 1930, har nægtet at føre, nemlig at tage Hensyn til de ændrede økonomiske Forhold i Verden og ogsaa i vort Land. Thi hvad det i et Samfund kommer an paa, hvad der er det afgørende, ved Siden af en ærrig Status og en ærlig Opgørelse af Indtægter og Udgifter, er naturligvis, at man ogsaa ærligt gør op for sig selv, hvorledes de erhvervs-mæssige Forhold ligger. Det er Baggrunden for Stat og Kommune; er disse Forhold gode, kan Statens og Kommunens ogsaa blive det, og omvendt.

Dér plejer man nu at pege paa, at der i det sidste halve Aars Tid er sket en betydelig Forbedring; Arbejdsløsheden er gaaet ned, Regeringens Arbejde og navnlig Kriseforliget har haft en overordentlig god Virkning, siger Regeringen, og med Hensyn til det sidste udtalte jo ogsaa det ærede Medlem Hr. Brorsen sig.

Hvordan er det nu med Arbejdsløsheden? Det kan jo ikke nytte, at man sammenligner de højeste Tal i Vinter med Tallene nu. Efter Meddelelser, der foreligger for mig i officiel Form — de foreligger naturligvis ogsaa for mange andre Medlemmer — fra det internationale Arbejdsbureau's Statistik, er Forholdet det, at i Storbritannien og Irland er Procenten i September 1933 19,2, i 1932 var den 23; i Tyskland var Arbejdsløshedsprocenten i September 1933 22, i September 1932 28,6; i Belgien var Arbejdsløshedsprocenten i August 1933 13,7, i August 1932 19,6, og i Danmark var den i September 1933 21,9, i September 1932 29,1. Det er altsaa fuldkommen rigtigt, hvad der blev sagt til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, at Nedgangen i Arbejdsløshedstallet er et internationalt Fænomen, at der utvivlsomt har været nogen Lysning internationalt, og at Tallene, som det viser sig her, ikke viser særlig stor Forskel mellem Forholdene i Danmark og i andre Lande.

Men Lysningen, siger man, og det sagde